Am fost încântat de ceea ce ați organizat la 29 ianuarie la Mizil. Mult peste ceea ce permitea programul să ne imaginăm. Vă mulțumesc pentru a-mi fi dat posibilitatea de a participa în mod activ la acest festival. Adaug cu multă plăcere acest liceu la lista numeroaselor şcoli pe care le-am vizitat. **Faptul că acest liceu a găzduit Festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil" îl obligă să fie la înălțime**. Îi doresc succes!

Cu mult drag,
Solomon Marcus

Ca să dovedească faptul că Mizilul nu-i un târg oarecare, fără vocație intelectuală, şi ca să întărească intuiția lui I.L. Caragiale cum că, aici, la marginea nordică a Câmpiei Române, spiritele au o imaginație bogată, Mizilul, zic, şi-a ales un primar-scriitor, scoate o revistă literară, organizează anual festivaluri literare şi, iată, acum, îşi consolidează reputația artistică printr-un concurs de epigrame la care participă, dacă înțeleg bine, creatori de peste tot.
Mi se pare o inițiativă de mare ispravă. Felicit pe toți care se gândesc (şi gândesc bine) că, oricât de săraci am fi şi oricât de obosiți am fi de o tranziție fără sfârşit şi de o criză care ne exasperează, cultura ne dă curaj şi simțul creației ne dă insomnii.

Epigrama este, se ştie, un gen situat între ironia bucuroasă şi umorul răutăcios, între caricatură şi desenul expresiv, între râsul muşcător şi zâmbetul plin de ambiguități. Este un gen al inteligenței şi al abilității şi, mai ales, este un produs al spiritului comic. Județul nostru a dat mereu excelenți epigramişti, dovadă că în țara imaginară a lui Caragiale, râsul are o conjugalitate trainică şi frumoasă cu plânsul. Mă bucur că în fruntea epigramiştilor de azi se află un prahovean de marcă, Dl. Ionescu-Quintus, admirabil, om de spirit şi de talent, ajuns – grație lui Dumnezeu – la vârsta patriarhilor. Regret că nu pot fi de față pentru a putea urmări duelurile Dvs. verbale şi să admir verva Dvs. ironică... Oricum, vă felicit pentru această inițiativă care deschide anul literar I.L. Caragiale.

Acad. Eugen Simion

Festivalul de la Mizil? Un zâmbet şi o floare.

Prof.univ.dr. Ştefan Cazimir

[...] Acum, după ce actul cultural al unor bărbați din Mizil, în civic spirit cărturăresc, s-a consolidat căpătând permanența tradiției şi stabilindu-şi sigla printre reputatele manifestări cu care societatea românească îşi consemnează puținele benigne caracteristici contemporane, putem să stabilim şi meritele. Ele sunt, evident, ale celor doi profesori, unul director al liceului gazdă, celălalt al organizatorului şi coordonatorului „programului", cum defineşte tern birocrația de astăzi splendidul suflu de inițiativă şi ctitorie culturală. Şi, pentru că vorbim de ctitorie, lor li se adaugă un al treilea nume, cel al primarului care, la mai puțin de 20.000 de locuitori pentru care este şi un bun administrator public, a fondat şi girează două festivaluri de talie națională, mai multe acțiuni şi publicații cetățeneşti plus o revistă literară, o stagiune teatrală permanentă şi un mediu intelectual activ în comunicarea dintre generații.

S-ar putea, deci să procedăm simplu, pomenind cele trei nume: **Proşcan, Minea, Bădicioiu** şi adresând firitiselile de cuviință. [...]

Cu ce avem de a face în cazul de față? Cu un liceu dintr-un oraş mic, finanțat de la buget pentru a asigura însuşirea programei analitice respective de către tineretul şcolar. Atât se cere de la o asemenea instituție care pune *prestatori de servicii didactice* la dispoziția *populației contribuabile şi beneficiare*. Asta, pentru ca să ne exprimăm în termenii reci, birocratici, care nu reflectă şi plusurile persoanei umane. Sunt mii de instituții didactice în țara asta care pot fi caracterizate astfel. Şi totuşi, acei „prestatori" fiind prin natura lor intelectuali români formați în spiritul inițiativei culturale de propăşire națională, au ştiut ca, de la pretențiile guvernării față de liceul lor, să ridice ei înşişi stacheta: Au cultivat la elevi dragostea pentru activitățile culturale de dincolo de programa analitică, au cultivat la părinți mândria de a se alătura actului de susținere a unor inițiative superioare şi, astfel, dintr-un simplu liceu au făcut o instituție de referință pentru întreaga viață cultural locală şi nu numai. Aşadar, sub egida unui om care a înțeles că „edil" înseamnă mai mult decât şef al administrației publice locale, prestatorii de servicii didactice şi-au pus şi ei în valoare vocația de *cărturari ai locului*, iar masa amorfă a populației contribuabile a devenit *societatea vie şi activă* a sponsorilor, susținătorilor şi degustătorilor actului cultural.

Concluzia: Orânduirea ne pune la dispoziție, mai bune sau mai proaste, scheme de organizare şi servicii către populație. Conştiința noastră activ-cetățenească poate da acestora un conținut nemaipomenit. Prin asemenea inițiative, instituția organizată nu mai mult decât în cadrul necesar birocratic, îşi transformă numele în renume, căpătând personalitate distinctă prin superioritatea aspirațiilor umane pe care le întruneşte. Pe lista sutelor şi sutelor de licee din țară, liceul se denumeşte drept **„Grigore Tocilescu din Mizil".** Pe harta culturală a țării, numele lui defineşte fenomenul cultural din Mizil, ca stâlp şi model pentru alte inițiative care ridică localul la valoare de național.

Intelectualii trebuie să se convingă că, în vreme ce birocrația nu are decât obligația de a-şi face datoria, o asemenea stare de emulație în afirmarea culturală, nu poate să vină decât de la ei.

Corneliu Leu

O picătură de normal într-un ocean care fierbe. Exact asta este semnificația unui festival, aflat la cea de-a V-a ediție, şi care, în această dimineață de duminică, a avut loc la Mizil.
La Liceul „Tocilescu”, una dintre şcolile acestui oraş, un oraş aproape neînsemnat pe harta unei țări care nici ea nu contează prea mult, cel puțin în materie de decizie, s-a petrecut ceva magic. Adica ceva normal într-o lume care fierbe. Şi ce s-a întâmplat până la urmă la Mizil? De ce, dintre multiplele evenimente, am ales tocmai acest festival “Romeo şi Julieta”? Pentru că, aici, în acest loc devenit cum spuneam aproape magic, câțiva oameni, sub bagheta unui profesor, Laurențiu Bădicioiu, au reuşit să provoace bucurie, veselie şi sentimente frumoase, organizând, ca în fiecare an, un festival de poezie şi epigrame. Pentru care, atenție, s-au înscris nu mai puțin de 663 de concurenți din țară şi din comunitățile româneşti din străinătate, cei mai mulți fiind din Italia, Germania, Franța, Republica Moldova, Spania, SUA, India, Elveția, Canada şi Ucraina. De două ori mai mulți concurenți decât în ediția precedentă. Şi pentru a-i alege pe cei mai buni, atenție, debutanți ca poeți şi epigramişti, a fost creat un juriu alcătuit din personalități proeminente ale culturii noastre: conf. univ.dr. Daniel Cristea Enache, prof.univ.dr. Titus Constantin Vîjeu, lect.univ.dr. George Stanca, Victoria Milescu, George Corbu, prof.dr.ing. Corneliu Berbente, scriitorul Corneliu Leu, av. Ion Busuioc şi Ioan Toderaşcu. În timp ce România se pregăteşte să înghețe, sub cele mai năprasnice geruri din ultimii ani, sub cea mai proastă guvernare, cu rezervele de gaze naturale la jumătate față de necesar şi cu un consum cu 30 la sută mai mare, spre Mizil, localitatea legată atât de strâns de numele marelui Ion Luca Caragiale, se îndreaptă, ca invitați, acad.prof.univ.dr. Solomon Marcus, acad.prof.univ.dr. Eugen Simion, prof.univ.dr. Ştefan Cazimir, Mircea Ionescu Quintus, Mihai Stănescu, lect.univ. dr. Elis Râpeanu, prof.dr. Lucia Olaru Nenati şi multe alte personalități ale vieții noastre publice.

Sorin Roşca Stănescu

Din totdeauna am simțit că poporul român e special prin suflet, simțiri, prin felul unic în care îşi mângâie copiii, nevasta, semenii, prin felul cum emană dragoste, prin felul cum copacii, animalele, păsările şi tot ce a mai inventat pământul dumnezeit pentru noi - se apropie, ireversibil, necondiționat şi indispensabil, de sufletul lui bun şi cald, ca privirea unei icoane!
Astăzi poporul român a fost la Mizil pentru a inventa încă o dată nemurirea! A încăput tot în imensitatea unei minuscule săli a Liceului „Grigore Tocilescu”!
Priviri nerătăcitoare, zâmbete, înlânțuiri nevăzute, şoapte, strigăte, au dat timpului o altă dimensiune, apoi s-au ridicat în cerul în care amintirile vor aştepta cuminți să ningă cândva peste noi întru dăinuire!

Emil Proşcan, primarul oraşului Mizil

Un festival de dimensiuni naționale, cu premianți „proaspeți”, care ne dovedesc că manifestarea a căpătat dimensiuni naționale. Un succes real , un progres uriaş pentru dinamica literaturii în mers.

Drum bun şi lung ... de maraton!
Conf.univ. Dr.George Stanca

Dragii mei prieteni, vă mulțumesc foarte mult pentru tot!
La Mizil timpul s-a oprit un pic pentru a se putea ordona cauze şi efecte într-o succesiune de evenimente plăcute.
La Mizil s-a reuşit a se da sens dezordinii în care existăm, prin crearea ordinii culturale și spirituale.
La Mizil a fost o ceață prin care valorile erau vizibile.
A fost un moment condensat (al acelui prezent) şi consistent al muncii şi creației celor 663 de lucrări, moment ordonat de un juriu valoros. Punctul asupra căruia s-a insistat mai mult a fost acela prin care s-a dovedit valoarea și nu cât de valoroşi au fost toți. Mă bucur că am avut şansa să fiu printre Oameni adevărați.

Prof.univ.dr. Alexandru Şonea, presedinte al **USAMV Bucureşti,**
consilier în cadrul **MECTS** Bucureşti

Amintiri de la Mizil?
Ce eş' copil?!

George Corbu, preşedintele **Uniunii Epigramiştilor** din România

Transmit urările mele cele mai cordiale de sănătate şi realizări depline organizatorilor şi participantillor la "Concursul naţional de poezie, epigrame, calambururi "Romeo şi Julieta la Mizil", aflat la a V-a ediţie.
Lumină în minte şi pace în inimi, tuturor!
Este reconfortant să vezi rezistând vremii şi dezvoltându-se o construcţie culturală pentru realizarea căreia şi-au dat mâna Liceul Teoretic "Grigore Tocilescu", Inspectoratul Şcolar Prahova şi Primăria Mizil. Dar sufletul instituţiilor - şcoală, aministraţie judeţeană şi locală- îl reprezintă peste tot, şi la Mizil mai mult decât aiurea, oamenii, nişte oameni harnici, cu orizont, cu bucuria de a munci, de a realiza ceva, în primul rând pentru ceilalalţi şi apoi pentru ei personal. Am onoarea şi mândria de a fi primul câştigător al "Marelui Premiu "George Ranetti"- secţiunea epigrame, calambururi", la Ediţia I-a a concursului, finalizată în ianuarie 2008.
Permiteţi-mi, în încheiere, un cuvânt şi pentru colegii mei de breaslă:
Epigramiştilor confraţi le ataşez un zâmbet la salut: Eu bine, zice-se, am început, Băgaţi de seamă voi cum terminaţi!

Prof. Dr. Ing. Corneliu Berbente, vicepreşedintele Clubului **„Cincinat Pavelescu"** Bucureşti

„Recomandat de George Stanca" înseamnă în cultură infinit mai mult decât „recomandat de Marian Vanghelie" în politică. Am ajuns pentru prima oară la Mizil mergând pe mâna, intuiţia şi inspiraţia poetului. Am descoperit la Liceul „Grigore Tocilescu" entuziaşti frumoşi, cum rar mai găseşti astăzi. Mă bucur că v-am fost alături la jubileu şi, cum Maratonul este o cursă lungă, cu siguranţă vom continua.

Alexandru Rusu – redactor la **Radio România Actualităţi**

Oraşele mici generează evenimentele mari. Aici se adună (se pot aduna) oameni care altfel nu se întâlnesc. Geneza nobilelor idei se zămisleşte în România profundă. Bucureştenii au datoria evadării.

Conf.univ.dr. Corneliu Zeană, medic primar cardiolog, **preşedintele Mişcării Europene din România**

Vă mulţumesc pentru minunata zi pe care ne-aţi oferit-o.
„Romeo şi Julieta la Mizil” a fost, şi de data aceasta, o înaltă sărbătoare a spiritului prin calitatea concurenţilor, prin prestigiul invitaţilor, prin atmosfera plăcută, încărcată de umor inteligent.
Vă felicit pe Dvs. şi pe ceilalţi organizatori cu care formaţi o echipă extraordinară, plină de energie, inventivitate şi dăruire, şi vă urez cât mai multe astfel de ediţii reuşite, unde să triumfe adevărata valoare.

Victoria Milescu, scriitor, Bucureşti

Mulţumim pentru eforturi şi pentru risipa de imaginaţie!
Am ascultat şi prima parte din emisiunea de pe **Radio România Actualităţi**. Felicitări!
Festivalul este unul dintre cele mai bine organizate festivaluri din ţară şi cel mai transparent.
Vine, vine, primăvara, cum spunea şi cântecelul
Ce-l cânta aproape-oricine, când era micuţ copil,
Nu atunci când din zăpadă se iveşte ghiocelul
Ci atunci când ne convoacă Bădicioiu la Mizil!

Ing. Laurenţiu Ghiţă, Bucureşti

Incitat de Geo Bogza, care a găsit la Mizil bomboane cu dungă, îmi propusesem încă de la sfârşitul anului trecut să vizitez şi eu acest oraş unde, îmi spuneam, dacă nu voi găsi respectivele dulciuri cel puţin mă voi dumiri ce-au căutat pe acolo îndrăgostiţii autohtoni Romeo şi Julieta ai lui Ranetti. Astfel că încă din decembrie 2011îmi luasem bilet la expresul pentru dimineaţa zilei de 29 ianuarie 2012 (care, în buna tradiţie românească, avea să plece din Bucureşti cu o oră întârziere) pentru a ajunge şi la renumitul festival al cărui suflet este frumosul nebun al micului oraş – l-am numit aici pe profesorul Laurenţiu Bădicioiu. Nu mă aşteptasem să fiu chiar invitat (cu trei zile înainte de eveniment) fiindcă, neavând de lucru, ca orice pensionar, trimisesem şi eu la concurs patru epigrame iar acestea avuseseră darul să mă propulseze pe podiumul celor cu menţiuni. Astfel am ajuns în sala de festivităţi a Liceului unde aveam să trăiesc clipe de o rară încărcătură spirituală, care mi-au consolidat convingerea – formată de-a lungul timpului în peregrinările mele reporticeşti prin ţară - că în aşa-zisa provincie cum numesc bucureştenii celelalte localităţi, viaţa culturală (când e luată în serios, ca la Mizil) atinge cotele maxime ale valorizării, implicării şi trăirii. Mari nume ale mediului academic şi universitar prezenţi ca invitaţi de onoare, scriitori şi ziarişti de înaltă clasă aflaţi

în juriu care au selecționat şi promovat talente ale poeziei şi epigramei în mod obiectiv, prin luările de cuvânt au realizat o atmosferă de sărbătoare greu de descris în cuvinte şi mai ales greu de uitat pentru participanți.
Cele câteva ore petrecute în sala de festivități a liceului au constituit pentru mine adevăratul premiu pe care l-am obținut acolo. Şi, credeți-mă, am uitat definitiv de bomboanele cu dungă, am uitat să mai vizitez Mizilul şi chiar nu mai aveam nevoie să o fac: inima oraşului, sufletul său se află în acest Liceu care a reuşit să dea dimensiuni internaționale unui festival de poezie şi epigramă. Felicitări conducerii instituției, felicitări primarului urbei care susține asemenea manifestări!

Lică Pavel, Bucureşti

Gerul nu a fost stabil, a continuat să crească, însă cei de la Mizil, ne-au primit cu căldură sufletească. Sfârşitul de ianuarie 2012, cu flori de gheață şi cu mantie imaculată, a fost marcat de cea de-a V-a ediție a Festivalului de poezie şi epigramă „Romeo şi Julieta la Mizil", având cea mai largă paletă de participare. Ce i-a îndemnat pe cei peste 650 de concurenți să-şi trimită lucrările la concurs: dorința de afirmare, de competiție, curiozitatea, ospitalitatea deosebită a cadrelor didactice de la Liceul „Grigore Tocilescu", gazda şi organizatorul prestigioasei manifestări culturale sau criza financiară, ținând cont de valoarea mare a premiilor puse în concurs? Cred că toate la un loc.
Ediția aceasta s-a evidențiat şi prin participarea remarcabilă a unor personalități deosebite ale culturii româneşti actuale, amintindu-l doar pe academicianul Solomon Marcus. Felicitări organizatorilor, menționând:

Că Festivalul dăinuieşte Şi-i
la-nălțime an de an,
Întreaga urbei-i mulțumeşte
Distinsului Emil Proşcan!

Şi cum spiritul este ascuțit, nimic nu se toceşte, la Liceul "Tocilescu", subsemnatul, ca semn al prețuirii, mai adaug:

Timiditatea şi ruşinea
Le-nving şi dau pe gât azi țoiu`,
Bând pentru domnii:
Victor Minea şi Laurențiu Bădicioiu!

Sunt mâhnit că s-a terminat ceea ce a fost extraordinar la Mizil, cu câteva ore în urmă. Tot ce-i frumos, nu dăinuieşte: întâlnirea cu oameni deosebiți, schimburi de opinii, spectacol poetic şi muzical deosebit, protocol. Suntem, deja, cu gândul la următoarea ediție din anul 2013, numărătoarea inversă începând de la sunetul de sfârşit al clopoțelului ediției mai sus amintite.
Să dăinuie poezia, epigrama şi întregul spirit românesc.

Vasile Larco, Iaşi

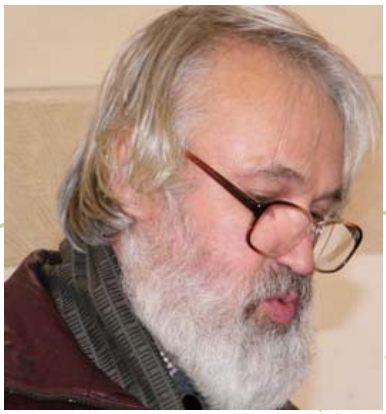

În calitatea dv. de organizator al Festivalului „Romeo şi Julieta la Mizil” - ediția a V-a, vă rog să primiți sincerele mele aprecieri pentru deplina reuşită a acestei prestigioase manifestări culturale. De asemenea, este de datoria mea să vă adresez atât Dvs., cât şi onoratului juriu, sincere mulțumiri pentru premiul ce mi-a fost acordat. Cunosc complexitatea problemelor organizatorice care stau în fața unui act de cultură. De aceea reuşita Festivalului de la Mizil este cu atât mai lăudabilă, cu cât a depăşit şi vremea şi... vremurile. Îmi pare rău că tocmai neprevăzutul de care vorbisem anterior s-a petrecut şi prezența mea la fața locului nu s-a produs, dar colegii **Larco** şi **Bălăceanu** mi-au relatat în direct minunata atmosferă de acolo. Am totodată plăcerea să vă adresez urări de sănătate deplină şi forță de muncă spre împlinirea nobilelor misiuni pe care, cu generozitate vi le asumați.

Vasile Vajoga, Iaşi

Este lăudabil faptul că acest festival, care cinsteşte memoria lui George Ranetti şi se înscrie sub ocrotirea Sfântului Grigorie Teologul al cărui nume îl poartă liceul organizator s-a dovedit o manifestare a culturii naționale, ridicându-se an de an la cote superioare. El are în vedere două specii ale aceluiaşi gen-genul liric, specii care au unele trăsături comune, dar şi caracteristici proprii care le conferă identitate. Poezie se scrie pe tot globul, dar epigrama se scrie în contemporaneitate doar de români-în România, R.Moldova şi acolo unde locuiesc ei. Putem spune că epigrama face parte din tezaurul cultural național (ca doina, romanța, cântecul, dansul popular, muzica populară etc) cu care neamul nostru îmbogățeşte zestrea spirituală a Europei şi a lumii.
Azi, Mizilul este centrul cultural al epigramei româneşti. Mulțumiri organizatorilor-conjudețenii mei-şi participanților care ne oferă această sărbătoare de spirit şi de suflet.

Dr.Elis Râpeanu, Bucureşti

Lucrarea zilelor

A fost ceva deosebit la Mizil duminică 29 ianuarie. Dincolo de premii, de poezie, de epigrame sau muzică a mai fost ceva prezent, resimțit, am impresia, intens de toți participanții. Cel puțin mie mi s-a părut lucrul cel mai important. A fost *sentimentul comunității.* Acest termen foarte (ab)uzat azi explică, mi se pare, starea de evidentă bucurie pe care au avut-o toți cei care au fost de față. E pentru prima oară când particip la acest festival, dar am văzut sute de astfel de acțiuni ca să percep doza de formalism, uneori insuportabil, care se strecoară adesea. „Am bifat-o şi pe-asta!” Şi gata. Tocmai de aceea am fost surprins de dăruirea fără rezerve a tuturor, de la oficialități la profesorii liceului, de la invitații de

onoare la elevi, de la oamenii bisericii la sponsori, de la invitaţi la juraţi, pentru reuşita sărbătorii. A fost, în sensul cel mai direct al termenului, o con-lucrare. În sensul *acesta* faptul de la Mizil este un fapt esenţial de cultură. Sentimentul de a fi o comunitate mi se pare mai important decât tot ce s-a citit sau spus acolo. Pentru că poezii şi epigrame şi discursuri s-au scris şi s-au zis, se vor mai scrie şi spune, cu mai mult sau mai puţin har. Dar acest *sentiment al comunităţii*, din păcate atât de rar, atât de greu de învăţat într-o ţară aflată parcă într-o pururea iarnă a vrajbelor mi se pare izbânda *culturală* majoră a organizatorilor. Omul sfinţeşte locul, şi am văzut acolo oameni dăruiţi pentru asta. Cultura majoră este tocmai aceea care *ne adună* în jurul valorilor, al ideilor şi idealurilor. Aflată, orice am spune, într-un minorat din care nu sunt semne că va ieşi curând, cultura română nu va deveni majoră decât atunci când va *urca* pornind de aici, de jos, de la nivelul comunităţilor locale. Acest drum l-a făcut cultura mare în toate ţările pe care le admirăm azi, cu sute de ani înainte. E timpul şi la noi pentru o asemenea edificare. Eu am văzut în actul cultural de la Mizil un semn foarte bun. Sunt multe astfel de semne în toată ţara, autosuficienţa ne împiedică să le vedem, e mult mai facil să ne jeluim pe toate drumurile de „criză". Când toate aceste centre provinciale (provinciale inclusiv în capitală) se vor coagula şi vor atinge o anume massă critică, ne putem pregăti pentru saltul întru majoratul culturii române. Le mulţumesc organizatorilor pentru infuzia de optimism!

Prof. Dr. Christian Crăciun, Câmpina

Semne bune anul are!

Ne-a convins Mizilul cu al său şi al tuturor românilor Festival. Să sperăm că izbânda celorlalte festivaluri care se desfăşoară sub steaua norocoasă mizil(iască) pe parcursul anului 2012, îşi vor bucura participanţii şi spectatorii! Succes!

Efim Tarlapan şi Zina Cenuşă,
Chişinău şi Cluj

Dragi organizatori ai Festivalului "Romeo şi Julieta la Mizil",
ediţia a V-a, 2012

Mai întâi, felicitări şi mulţumiri pentru modul exemplar în care aţi proiectat şi aţi realizat această minunată întâmplare literar-muzicală, atât de necesară într-o vreme „de protestări şi contestări", în care oamenii, din păcate, au uitat să mai râdă... Apoi, nu pot să nu evidenţiez calitatea invitaţilor. Personalităţi ca acad.**Solomon Marcus**, a cărui inteligenţă şi cultură sclipitoare se îmbină cu o sinceritate şi o inocenţă a exprimării sentimentului, absolut dezarmante, ca remarcabilul Ştefan Cazimir al cărui zâmbet uşor şugubăţ te avertizează asupra unei ziceri total surprinzătoare, ca mereu şarmantul

Corneliu Leu, pe care, aparent, nimeni şi nimic nu-l poate supăra, ori ca acest spiritual, dar şi - mai mult sau mai uşor - maliţios George Stanca, aşadar asemenea personalităţi înseamnă, prin prezenţa lor, o imensă reuşită a organizatorilor festivalului. Mi-am spus, aflându-mă în preajma Domniilor Lor, „da, mai există vedete”, (în adevăratul sens al cuvântului),şi mă bucur că am putut respira un aer comun cu acestea. Şi, n-am putut evita comparaţia cu acel tip de „vedetă” promovat de „n” televiziuni, „vedetă” ale cărei trăsături ar putea fi prinse în câteva cuvinte: ” Bustul la înaintare/ Minte prea puţină are / Dar picioare până-n gât.../ Şi-atât!” Iată că adevăratele vedete există, se mişcă firesc printre noi, deşi televiziunile nu le văd sau „nu vor” să le vadă. Dar nici nu este de mirare, inteligenţa, spiritul, umorul şi bunul-simţ nu fac ”rating”. Încă. Nu putem decât spera că fenomenul e trecător şi că va veni şi momentul în care valorile vor fi repuse în drepturi. Nu manifest un optimism nefondat. Ceea ce s-a întâmplat la Mizil, în zilele „Caragiale” este un argument în favoarea speranţei mele.
Şi dacă renumitul om de cultură australian Clive James afirma că „Simţul umorului este bunul-simţ care dansează”, atunci - aşa cum a fost evident la Festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil”- bunul-simţ a fost la el acasă, încingând o imensă horă a epigramei, a poeziei de calitate, a cântecului, a glumei inteligente, a râsului sănătos - până la urmă, o dinamică şi reconfortantă horă a românilor care au încă vrerea de a râde...
Bucuria cu care am rămas după încheierea festivalului, bucuria că râsul ca terapie funcţionează perfect, reprezintă marele câştig cu care am părăsit, temporar, Mizilul, într-un sfârşit de ianuarie 2012 geros, copleşit de nămeţi, dar atât de cald prin oamenii care ne-au oferit o zi greu de şters din memoria afectivă a fiecăruia dintre noi...

Prof. Irimela Irimescu-Marian, fost inspector de limba şi literatura română, Ploieşti

A fost pentru prima dată când am participat la festivalul mizilean, dar nu am fost luată prin surprindere întrucât aveam informaţii frumoase din anii trecuţi despre acest eveniment.
Apreciez la maximum eforturile materiale - şi nu numai - pe care organizatorii le-au făcut pentru realizarea acestui festival, onorat de atâtea personalităţi...
Concursul de poezie, desfăşurat sub semnul corectitudinii, are meritul de a fi descoperit minunate talente pe care, iată, România continuă să le dea, indiferent de zbaterile prin care suntem astăzi nevoiţi să trecem.
Am apreciat alocuţiunea doctă a domnului primar Emil Proşcan, dar şi intervenţiile spontane şi pline de umor ale domnului profesor Laurenţiu Bădicioiu.
Mi-aş fi dorit ca sala în care s-a desfăşurat spectacolul (pentru că a fost un adevărat spectacol!) să fi fost mult mai mare. Pe de altă parte am convingerea că oricât de spaţioasă ar fi fost, iubitorii de literatură şi umor ar fi făcut-o tot neîncăpătoare...
Urez organizatorilor să rămână mereu la fel de entuziaşti, sponsorilor – la fel de generoşi, participanţilor – mereu mai talentaţi şi festivalului să întâmpine mileniul următor! După aceea om mai vedea!

Florina Dinescu, Ploieşti

Un Regal de Poezie și Epigramă

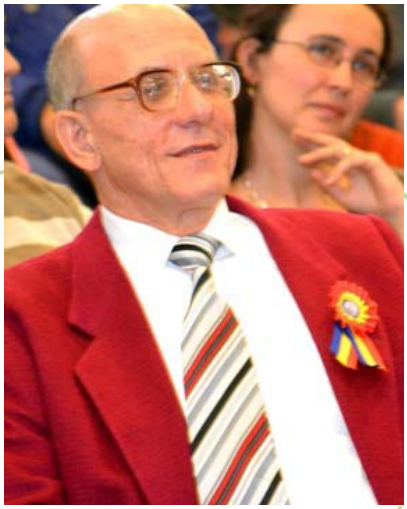

Participam pentru prima dată la gala Festivalului Internațional de Poezie și Epigramă de la Mizil și trebuie să recunosc faptul că amintirea fulgurantă a unor experiențe mai puțin plăcute, asociată cu cele 25 de grade sub zero pe care le-am resimțit când am coborât pe peronul gării, au contribuit oarecum la reducerea sensibilă a speranței că aș putea avea parte de o întâlnire care să-mi ofere un nivel de satisfacție diferit de alte asemenea manifestări la care fusesem invitat cu prilejul unor evenimente similare. Împreună cu prietenul și binecunoscutul epigramist Vasile Larco, odată intrați în incinta liceului „Grigore Tocilescu", fiind primii sosiți, am fost întâmpinați nu doar cu o amabilitate de convenință, ci cu una plină de căldură, de la elevii respectuoși și zâmbitori răspunzând de standul de carte, la toți ceilalți care nu lăsau deloc impresia că i-am fi deranjat câtuși de puțin, deși era evidentă agitația de a rezolva ultimele dar numeroasele aspecte mărunte inerente organizării unui asemenea eveniment.

Debutul galei, surprinzător, reușind să redea o atmosferă de umor caragialian, intervențiile pline de substanță ale unor adevărate personalități ale culturii românești, un director de liceu întruchipându-l pe Nenea Iancu, prezentând cu umor în tandem cu un Pristanda profesor de matematică, un primar care citea cu emoție poezii ale concurenților, un corp de jurați îmbrăcați în robe, impunător la propriu și la figurat, sclipirile de umor inteligent ale epigramelor totdeauna parcă prea puține, premiile, muzica și aplauzele sincere ale sălii arhipline pe toată durata celor cinci ore în care am simțit că aș fi pierdut momente plăcute dacă aș fi plecat chiar și câteva minute, au reușit să mă facă să simt că prin efortul celor care se ocupă de buna organizare, Festivalul de la Mizil, dacă nu este deja, sigur va fi un adevărat regal de poezie și epigramă, în care poate, viitoare stele vor căpăta un nume.

Gheorghe Bălăceanu, Iaşi

Telegramă

De la: Bucureşti, Micul Paris, STOP, Doru Dumitrescu, fost elev STOP... la Midil, Picior de Paris, STOP, Liceul Grigore Tocilescu, STOP Organizatori festival poezie şi epigrame, ediție V STOP Onorabililor, STOP Încântat participare festivități STOP... Lume multă, persoane importante... STOP... Discursuri frumoase, pline de umor STOP... Premii multe date STOP. ... Încântat moment artistic STOP... Alexandra Cafe chef STOP... Ascultat transmisiune radio STOP... Voi băieți deştepți STOP. Ajuns acasă mulțumit STOP

PS. STOP... Ne vedem la anul STOP... Să fim sănătoşi.

Transmis: Leonida Mizilescu... STOP

Prof. Doru Dumitrescu, inspector şcolar general în **MECTS**

Cele câteva ore petrecute la Mizil printre oameni de toate vârstele, inteligenţi dar şi cu mult, mult har, au făcut ca timpul să treacă neaşteptat de repede. Tot atât de repede toţi cei prezenţi mi-au devenit simpatici şi dragi, deşi cu mulţi nu mă cunoscusem.
Prezenţa matematicii ca simbol ideatic pentru această ediţie a făcut, sunt sigur, ca nematematicienii sau chiar cei ce au duşmănit-o pe vremea şcolii, să găsească în spiritul acesteia apropierea de poezie şi, de ce nu, şi de umor. În plus, numai o minte organizată şi logică poate produce umorul prin alăturarea a câtorva cuvinte.
Voi veni cu mare bucurie anul viitor şi poate îmi voi încerca norocul cu câteva catrene.

Prof.univ.dr. Radu Gologan, preşedinte al **Societăţii de Ştiinţe Matematice**

Desfăşurată sub semnul Centenarului „Ion Luca Caragiale “, festivitatea de premiere s-a constituit într-un dar oferit participanţilor.
Prezentarea organizatorilor, alocuţiunea invitatului de onoare, Solomon Marcus, intervenţiile participanţilor şi momentele muzicale de excepţie au transformat întâlnirea de la Mizil într-o sărbătoare a poeziei şi epigramei, a bunului gust, un moment luminos de regăsire a poeziei cu matematica.

Inspector şcolar prof. Nicolae Angelescu, Ploieşti

Vin pentru a treia oară la acest festival pentru că în această zi capitala umorului românesc este Mizilul. Sunt un ins serios căruia îi place totuşi să râdă pentru că râsul îndreaptă, pentru că nimic nu-i doare pe ticăloşi mai mult decât râsul. Iar ironia fină, versul adevărat şi bunul simţ îl aflu de fiecare dată în această zi în care Mizilul, prin Festivalul de Poezie şi Epigramă, devine nu numai capitala umorului, ci chiar capitala culturii româneşti.
Mulţumim celor ce-au ostenit pentru această zi minunată şi doresc viaţă lungă festivalului.

Inspector şcolar prof. Tudor Iancu, Ploieşti

Lumea nu stă în vorbe sau în poveşti de dragoste, ai putea crede. La Mizil, duminica asta a început geros. E iarnă grea, dar toţi cei prezenţi s-au încălzit repede. Semnul lui Caragiale a călăuzit sărbătoarea eigramei româneşti, dar şi a poeziei deopotrivă. A fost un regal al mărtirisirilor lirice, al prezentului, al trecutului, al timpului în general. A fost o întâlnire de suflete, pe tărâmul anecdotei, al glumei la modul cel mai serios posibil.
„Romeo şi Julieta la Mizil" va dăinui şi nu numai acolo!

Inspector şcolar prof.drd. Mihai Morar, Ploieşti

Am participat la un festival remarcabil, de o înaltă valoare culturală şi ştiinţifică prin însăşi participarea invitaţilor, personalităţi de o vastă cultură.
Consider că acest festival internaţional de poezie şi epigrame „Romeo şi Julieta"-Mizil 2012 a fost complet, începând cu o organizare ireproşabilă până la o corectitudine deosebită a juriului privind acordarea premiilor. Felicit din tot sufletul pe coordonatorul festivalului, prof. Laurenţiu Bădicioiu şi pe directorul Liceului „GRIGORE TOCILESCU" MIZIL, prof. Victor Minea.

Inspector şcolar prof.dr. Oană Tudorel, Ploieşti

Un festival original, ca o arcadă peste timp – între Mizilul de azi şi Mizilul de acum mai bine de un secol, graţie unor inimoşi şi pasionaţi de poezie, epigramă şi umor – profesor Laurenţiu Bădicioiu şi profesor Victor Minea. Le admir dăruirea şi abnegaţia depuse în iniţierea şi menţinerea acestei sărbători culturale ale spiritului caragialian.

Inspector şcolar profesor Sorin Bucur, Ploieşti

Sunt pentru a doua oară la Festival de poezie şi epigramă *Romeo şi Julieta la Mizil*... Le mulţumesc pentru invitaţie inimoşilor amfitrioni, profesorii Minea şi Bădicioiu, respectiv primarului Emil Proşcan. Ce-aş putea spune, în două vorbe, despre acest festival? În primul rând, că e o frumoasă lecţie despre trăinicia trecerii omului prin lumea asta efemeră. Apoi, o dovadă că, deşi zările sunt nesfârşite, gloriile se numără încă pe degete. Şi le găseşti acolo unde nu te-aştepţi... Aici, la Mizil, cu plusul de încrengături stilistice şi muşcătoare ironii care nu înşală şi nu dezmint câtă vreme trăim înalt în noi înşine, ne-a fost dat nu numai să ne închipuim că *suntem* ba, şi mai interesant, ne-a fost dat să medităm la ce-am fi fost, noi, românii, dacă eram mai atenţi la cultură. Şi la această permanentă ceaţă aşezată pe spiritul nostru sub formă de întrebare: oare de câte ori vor trebui trădaţi românii de străini pentru a se înţelege, în sfârşit, că nu poţi să fii mare decât prin tine însuţi şi prin ai tăi? Ş-apoi, ni s-a arătat, odată în plus, că atunci când tainele inimii se înfiripă din lumină, timpul, deşi neiertător, le tâlcuie jarul şi sensul cu o smerenie profundă şi solemnă. Bravo, oameni buni de la Mizil! Bravo!

Prof. dr. ing. Lazăr Ayram, UPG Ploieşti

A fost o manifestare care m-a impresionat din următoarele motive:
1) excelenta organizare şi implicare datorate profesorilor Laurenţiu Bădicioiu şi Victor Minea, directorul liceului.
2) sprijinul acordat de autorităţile locale şi în special de domnul primar Emil Proşcan
3) participarea la festival a unor personalităţi în domeniu dar şi a unor foarte pasionaţi tineri
4) juriul a fost format din personalităţi cultural iar prestaţia acestuia a fost de excepţie
5) implicarea Societăţii de Ştiinţe Matematice din România prin contribuţia domnului prof. univ.dr. Radu Gologan şi a domnului profesor Nicolae Oprea Angelescu
6) discursul excelent al d-lui acad.prof.univ.dr. Solomon Marcus
7) participarea şi micro-recitalul lui Mircea Vintilă
8) implicarea comunităţii locale prin sponsorizări
Felicitări şi succes la ediţiile viitoare!

Cezar Corneliu Stoica, Dir.adj. la **Colegiul Naţional „I.L. Caragiale”** – Ploieşti

Momente de maximă trăire, spiritualitate şi răsfăţ, translându-ne într-o altă lume lipsită de realităţile cotidiene. Felicitări tuturor celor care au concurat la această desavârşire.

Prof. Dan Iacob, Director Grupul Şcolar „Tase Dumitrescu” Mizil

Arc peste timp (ediţia a V-a)… cu ţurţuri şi rime inspirate

La sfârşitul lunii ianuarie, la Mizil, l-am regăsit într-o atmosferă festivă de efervescenţă intelectuală, pe inepuizabilul nostru Caragiale. Personajele lui, născute din realitatea unui anumit moment istoric, sunt eterne, sunt mereu actuale pentru că surprind esenţa firii omeneşti. Dovada că această fire (încă) nu s-a schimbat sunt lucrările participanţilor la Festivalul „Romeo şi Julieta la Mizil", care ne-au făcut să ne simţim cu toţii ca într-o mare familie a lui Nenea Iancu. Felicitări întregii echipe!

Laura Stănescu, Director al Editurii **LVS Crepuscul**

Quo vadis Mizil?

Romeo şi Julieta la Mizil a evoluat de la un concurs de poezie şi epigrame la un adevărat spectacol. Dar nu un „show" de prost gust precum cele cu care televiziunile ne intoxică, nu o manifestare activistă care să marcheze vreun eveniment ce se stinge în desuetudine prin forma sau conţinutul prezentării ci un spectacol natural, plin de esenţă, plin de voie bună, în contrast cu lumea tulbure în care pare că trăim. Mi s-a părut o oază de bun simţ într-o societate cu politizare excesivă şi am văzut cum generaţii diferite pot avea preocupări şi valori comune.

Este cu atât mai natural cu cât a fost creat într-o urbe mică. Dar nu trebuie să fim surprinşi sau să trişăm minunându-ne prea mult. Prin calibrul (nn. intelectual) participanţilor şi invitaţilor din care nu au lipsit Academia Română prin persoana academicianului Solomon Marcus, presa românească reprezentată prin Sorin Roşca Stănescu şi George Stanca, profesori universitari, reprezentanţi ai inspectoratului şcolar, profesori, poeţi şi epigramişti, practic întreaga intelectualitate autentică, era clar că evenimentul are ţinută înaltă. Nu trebuie să fiu surprins şi pentru că organizatorii şi amfitrionii au ştaif, profesorul Bădicioiu şi directorul Minea întrecându-se pe sine. Şi să nu uităm că primarul farmacist Emil Proşcan are o sensibilitate deosebită pentru cultură ceea ce este lucru rar pentru edili, dar care creşte valoarea Mizilului.

Ca să nu pierd spiritul critic, foarte important după cum spunea academicianul Solomon Marcus, cu o zi înainte, într-o discuţie purtată pe îndelete, trebuie să spun că dacă Mizilul nu se va dovedi niciodată prea mic pentru un festival din ce în ce mai mare, sala în care se va desfăşura sigur va trebui să fie mult mai mare.

Dr.ec.ing. jr. Leonard Roşu, managerul **Spitalului „Sf. Filofteia" Mizil**

Am fost invitat şi am participat la toate ediţiile acestui minunat festival, constatând de la o ediţie la alta o creştere calitativă atât din punct de vedere organizatoric dar şi a invitaţilor care au participat şi s-au implicat în acest eveniment.
În ediţia a V-a, participarea d-lui acad.prof.univ.dr. Solomon Marcus ca invitat special a fost o surpriză pentru mulţi din cei prezenţi în sală, care au stat alături de unul dintre „părinţii matematicii", un om minunat care a demonstrat, prin intervenţiile Domniei Sale, că este un fin cunoscător şi critic al epigramei, prozei şi poeziei româneşti.
Sincere felicitări organizatorilor, în special d-lui director Minea Victor şi d-lui profesor Bădicioiu Laurenţiu, sufletul acestui festival care, prin program, invitaţi şi găzduire, te fac să fii mândru că locuieşti în oraşul Mizil.

Ec. Ion Lupu, consilier la **Primăria Mizil**

Într-o lume marcată de „zguduiri subversive" şi într-o ţărişoară care a apucat-o pe drumuri greu predictibile, se naşte, în amintirea normalităţii, la începutul fiecărui an, o comunitate spirituală angrenată în desfăşurarea unui festival de poezie şi epigrame la Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu" din Mizil.
Organizatorilor, distinşi profesori ai liceului, le revine misiunea dificilă de a înfrunta notorietatea puţin favorabilă pe care i-au făurit-o urbei clasicii literaturii şi ai jurnalismului, motivaţi de contrastul dintre ambiţiile fără margini ale edililor şi realitatea mediocră a târgului de provincie din vremurile de odinioară. Misiune îndeplinită, dacă evocăm personalităţile de prim rang care au fost invitate, audienţa largă a festivalului şi numărul deosebit de mare al concurenţilor.
Cu siguranţă, am trăit momente de autentică „înălţare impersonală" în spirit maiorescian, manifestate prin râs şi contemplaţie estetică de cea mai bună calitate, savurând intervenţiile erudite ale academicianului Solomon Marcus şi ale profesorului universitar Ştefan Cazimir, dar şi recitalul de poezii şi epigrame susţinut de laureaţii concursului.
Trăim într-o lume bolnavă, care suferă din cauza obsesiilor materialiste şi care renunţă treptat la valorile neperisabile ale spiritualităţii. A sosit din nou vremea să ne salvăm, pentru a câta oară, prin cultură?

Prof. Carol Baciu, Grupul Şcolar „Tase Dumitrescu", Mizil

Prezent pentru a doua oară la Mizil, sunt uimit de amploarea acestui festival, la care au participat un număr record de autori. Chiar dacă am avut un volum mare de lucru, fiind membru al juriului, mă bucur din suflet de reuşita acestei manifestări care şi-a câştigat un binemeritat loc în inimile iubitorilor de poezie şi epigramă. Aşadar, un festival mare într-un orăşel mic, graţie unor oameni inimoşi şi simpatici, prin eforturile cărora la Mizil sosesc personalităţi de seamă ale culturii româneşti. Felicitări!

Un festival în plină ascensiune

Spre înalt, precum un dirijabil,
Urcă-ncet şi sigur, an de an,
„Dirijat" de-*un trio formidabil*:
Bădicioiu, Minea şi Proşcan.

Ioan Toderaşcu, Costeşti, Vaslui

Prima oară invitat la acest minunat festival, care reuneşte o gamă de valori incontestabile ale culturii româneşti, am rămas profund impresionat de organizarea impecabilă şi atmosfera sa pitorească. Sper să revin, cu toată dragostea aici, în acest mic dar pitoresc oraş, mângâiat de ospitalitatea ireproşabilă.

Ştefan Al. Saşa, Câmpina

A fost un festival demn de împlinirea unui lustru de viaţă:
- din ce în ce mai mulţi participanţi
- deschidere şi spre alte domenii decât literatura propriuzisă
- axarea atenţiei spre o personalitate marcantă care să pună o amprentă puternic personală-Solomon Marcus
- consecvenţa în a permanentiza prezenţa unora şi aceloraşi personalităţi concomitent cu „racolarea" altora
- excelenta propagandă care s-a făcut festivalului ante şi post-festum, cu implicarea Radioului naţional şi a unei personalităţi a mass media-Sorin Roşca Stănescu
- excelenta organizare şi a mesei festive dar şi înainte (invitaţiile, diplomele *Opera Omnia* şi cele jubiliare, cocarda tricoloră, mapele, placheta jubiliară, antrenul etc.)

Av. Ion Busuioc, Mizil

Strălucire, Spirit-ascuțit, ospitalitate, armonie, Voie-bună, Umor şi Leac pentru supraviețuire:
Mizilul arată astăzi lumii că în momentele de criză Românul ştie peste toate să se înalțe-n poezie şi-n epigrame-râzând, cântând, dansând pe... poante.

Prof. Viorica Popescu, Braşov

Mă bucur foarte că, într-o asemenea perioadă, când oamenii se pierd, își pierd valorile și nu mai țin cont de lucrurile cu adevărat importante, există un astfel de festival. Sper ca în fiecare an să descoperiți în poemele și epigramele care sunt trimise o întoarcere spre lucrurile spirituale, participanții să lase la o parte lucrurile superficiale.
Felicitări pentru numele mari pe care ați reușit să le aduceți la Mizil și pentru faptul că îi faceți pe tineri, și nu doar pe ei, să vadă dincolo de aparențe, să vadă esența. Mulțumesc și sper să ne revedem!

Grosu Delia, **Premiul „Agatha Bacovia”,** Dâmbovița

Pentru mine, Festivalul “Romeo si Julieta la Mizil” a reprezentat o experiență inedită. Am fost plăcut impresionată de atmosfera de aici, de oamenii pe care i-am cunoscut. Am avut ocazia să fiu alături de oameni importanți: scriitori, academicieni, universitari, doctori, profesori – oameni care nu au uitat ce este frumosul şi care încă îl cântă în cărțile Domniilor lor, dar şi în privire. Am plâns, am râs. M-am simțit o Julietă între zâmbete, între cuvinte, o Julietă înobilată de onoarea de a cunoaşte, de a fi a fi recunoscută între suflete pline de Dumnezeu.

Lazăr Denisa, Buzău, **Menţiune** şi **Trofeul „Julieta la Mizil”**

Fac parte dintre persoanele norocoase care au participat ca spectator la evenimentul „Romeo şi Julieta” din Mizil. Pot să zic că am rămas impresionat de faptul ca un oraş atât de mic să organizeze un eveniment atât de important. Organizarea a fost bună, invitaţii si concurenţii au fost pe măsura evenimentului, adică excepţionali. Sper să mai am prilejul să mai asist la un astfel de eveniment şi in anii următori. Felicitări organizatorilor şi mulţumesc domnului Bădicioiu Laurenţiu pentru ospitalitate.

Ing. Mircea Pernea, Oradea

Anul acesta m-am simţit pe deplin onorată să particip la acest concurs, mai ales pentru că am cunoscut oameni de-o importanţă inegalabilă şi am avut ocazia să fac ceea ce ştiu eu cel mai profund: să cânt. Am fost total impresionată de privirea blajină a acad. Solomon Marcus, la auzul piesei mele în ebraică, iar încurajarea prof. Ştefan Cazimir mi-a insuflat încredere mai multă în mine. Toate aceste momente frumoase mă vor face să îmi doresc a reveni mereu la Mizil. Felicitări organizatorilor, ca de fiecare dată!

Alexandrina Chelu, solistă din Oradea

Romeo şi Julieta la Mizil sau Veni, vidi, ridi...

Am participat la festival, m-am bucurat să cunosc oameni de spirit, de la care am mai învăţat ceva, am râs, am făcut haz de necaz sau am fost înfiorată de vers meşteşugit, adică am trăit frumos, câteva ore, la Mizil. De cinci ani, o mână de inimoşi care preţuiesc cultura au reuşit să coaguleze în urbea lor o comunitate de iubitori şi făuritori de poezii şi epigrame ce ne fac, fie şi pentru o zi, viaţa mai frumoasă. Le mulţumesc tuturor celor prin care e posibilă, an de an, o astfel de întâmplare frumoasă. M-am simţit minunat!
Parol, monşer! Ne vedem la anul!

Dr. Maria Dragotă, Bucureşti

Participarea la Festivalul Internațional de Poezie şi Epigramă „Romeo şi Julieta la Mizil” a reprezentat o delectare pentru simțuri (văz, auz şi simțul umorului în special). O duminică memorabilă, în care Caragiale şi Ghiță au poposit la Mizil, lăsând parfumul culturii, al rafinamentului, al bunului gust. Vă mulțumesc pentru clipele de deconectare şi bucurie atât de rare şi atât de aşteptate!!!

Prof. Mihaela Ene, director la **Şcoala „Laurenţiu Fulga”,** din Fulga

Pentru mine, Festivalul a început la ora 3 în dimineața zilei de 29 ianuar; de ce? de mare grijă!Trebuia la orele 7:20 trecute fix să fim la poarta domițiliului conului Corneliu Leu pentru a-l transporta la festival. Aşa că, somnoroasă, dar mândră nevoie mare de valorosul „pachet” pe care-l voi avea în maşină aproximativ o oră şi jumătate, emoționată ca o adolescentă, la ora 7 eram prezentă la datorie şi priveam fix poarta imobilului cu nr. 126 de pe bulevardul Dacia. Voiam să prind momentul când va apărea maestrul! Fratele meu, prof. Bădicioiu, îmi făcuse o mare onoare: trebuia să o duc la îndeplinire, parol, şi nu se cuvenea ca maestrul să aştepte, mă-nțelegi mata? Am fost poftită în casă (sigur că mi-am pus o dorință!) şi am fost servită cu cea mai bună cafea din viața mea; totul în jur era spiritualitate. Pentru mine, un prăpădit de inginer, era ceva cam de multă vreme uitat. Acum, scriu aceste impresii la câteva zile distanță de încheierea festivalului, în speranța că voi gpsi cuvintele potrivite, dar se vede clar că timpul trecut peste mine, în care am fost un robot al producției şi nu m-am ocupat aproape deloc de spiritul meu, a făcut ravagii! Ştiu ce am simțit în timpul festivalului ca şi la cel de anul trecut, dar este mai greu să exprim. Oricum, fiind acolo, cu toți „greii”, respiram atmosfera şi nu mai îmi era nici foame nici sete, nici somn. Frumos, minunat, bine gândit, bine organizat. Nota bene, frate: „Vivat Romeo şi Julieta la Mizil!”

Ing. Ştefanela Mavrodin, Baloteşti, Ilfov

Sunt onorată că am ales să particip la toate cele patru ediții ale Festivalului de Poezie şi Epigramă, încununate fiind de cea de-a V-a ediție jubiliară.
Vă mulțumesc că ne arătați cât de mulți sunt cei pentru care încrederea, talentul şi decența continuă să rămână valorile pe care îşi clădesc pas cu pas propria viață!
Felicitări d-lui director Victor Minea şi d-lui profesor Laurențiu Bădicioiu!

Nicoleta Popescu, Mizil

Acesta este primul an în care am participat la concursul de poezie „Romeo şi julieta la Mizil”. Am rămas plăcut impresionat de modul de organizare, de felul în care am fost primiți, precum şi de creațiile participanților.
Deşi nu am câştigat nici un premiu, nu sunt descurajat şi sper ca în anii următori să pot veni şi în calitate de premiant, nu doar de concurent.
Mulțumesc încă o dată organizatorilor pentru modul de organzare al acestui festival!

Cristache Silviu, Oltenița, jud, Călăraşi, participant la *Poezie*

Anul acesta a fost un an deosebit. Am ajuns la Mizil după două participări în care, deşi nu am câştigat nimic, a fost o onoare să particip. M-am simțit minunat între atâția oameni de cultură şi sper că am reuşit să fac un pas în cariera mea literară. Festivalul a fost minunat, oamenii calzi şi primitori. Vreau să mulțumesc pentru invitație şi să spun că voi reveni cu drag şi în anii următori.

Ioana Dumitrăchescu, Oradea, jud. Bihor, participantă la *Poezie*

Oare ce caută Romeo şi Julieta la Mizil?! În căutarea acestui răspuns m-am pornit la locul cu pricina, nu înainte de a mă interesa pe hartă unde trebuie să ajung. E pentru prima oară când am vizitat Mizilul. Drum lung, ger cumplit, dar totul a fost dat uitării de îndată ce-am fost întâmpinată cu atâtă căldură de organizatorii acestui minunat festival, Laurențiu Bădicioiu şi Victor Minea. Atmosfera plăcută, de sărbătoare, din sala neîncăpătoare, m-a făcut să mă simt mândră că sunt româncă. Poezia, epigrama nu are hotare. Mă bucur că la acest festival, alături de personalități deosebite din România, participă si cei din Republica Moldova. Oameni, pe care nu-i văzusem, deodată mi-au devent apropiați. Acum ştiu mult mai multe despre Mizil: e orașul cu suflet îndrăgostit de epigramă şi poezie. Vă mulțumesc de invitație la acest eveniment cultural, de minunatele clipe trăte alături de organizatori şi invitații prestigioşi. Mulți ani festivalului!

Tamara Cerbuşca, membră în Consiliul de Administrație al **Asociației Generale a Învățătorilor din România,** filiala Republica Moldova

Într-o noapte, excesul de acid gastric mă împinsese pînă la covrigărie. Pe lîngă restul de bani şi covrigi mi se vîră pe sub nas de undeva de la un ghişeu şi un fluturaş roşiatic. În spatele meu era fostul coleg de cenaclu şi profesor de limba română din liceu, Laurenţiu Bădicioiu. Fiind familiar cu precedendetele ediţii ale festivalului „Romeo şi Julieta la Mizil, am acceptat oferta pe loc. În plus, cine îţi oferă o porţie de rîs de calitate în vremuri ca acestea? Nu întâmplător, cu cîteva zile înainte terminasem de citit Lupul de stepă în care găsisem următoarea aserţiune: umorul este poate cea mai specifică şi mai genială realizare a omenirii. Extraordinară mi s-a părut prelegerea domnului academicianr Solomon Marcus. Cu toate că apreciam de foarte mult timp epigrama datorită lui Cioran, nu m-am aplecat, din păcate, profund asupra ei. Pentru majoritatea, epigrama înseamnă doar un banc sau o glumă. Chiar şi cei avizaţi continuă să o plaseze în categoria genurilor prost numite periferice. Acest festival dovedeşte că sînt oameni care doresc reabilitarea unor valori. De cîte ori ai ocazia să auzi că epigrama are o componentă semantică, una pragmatică şi una sintactică? Deşi vin din mediul literelor, nici la facultate nu am învăţat că epigrama are trei funcţii: să fie jovială, ironică şi să nu jignească. Înalta consideraţie de care a beneficiat epigrama (exemplele nefiind nici ele mai prejos) la acest festival m-a făcut conştient de anumite lipsuri. Umorul este o igienă pentru spirit. Numai cei necunoscători asimilează umorul cu neseriozitatea. Dar nu putem sa-i învinovăţim. Susţinînd oameni ca Laurenţiu Bădicioiu sau Emil Proşcan în asemenea manifestări nu putem să sperăm decît că în timp cât mai mulţi vor înţelege şi vor avea acces la o porţie de rîs fără să iasă din sfera revoltei sau a disperării, adică a esenţialului, după cum spunea Moisil: epigrama este un cocktail de revoltă şi disperare. Cine vede în epigramă doar o reacţie firească la o situaţie comică suferă de un neajuns. Aşadar, pe 29 ianuarie 2012. Poate chiar in Piaţa civică.

Andrei Badea, student la Litere, Ploieşti

Trăiască Mizilul ! Minunat ce realizaţi acolo. Nu am avut timp să trimit şi eu câteva epigrame pentru FESTIVAL. Poate anul viitor. Bun exemplu de urmat pentru alte localităţi din România. Păcat că există în ţară aşa de puţini oameni minunaţi, precum dumneavoastră !

Alexandru Cetăţeanu, directorul revistei culturale **„Destine literare”,** Salaberry de Valleyfield, Canada

Mult mi-am bucurat inima să revăd meleagurile natale, gara unde am copilărit şi unde citeam şi pe Caragiale şi pe alţii (mă mutasem în acel cartier unde nu erau străzi, ci doar delimitări cu ţăruşi, nu erau fântâni, luam apa de la gară, era un puţ cu rotor metalic, avea două găleţi pe lanţ, şi o roată mare, pe care o manevram la spiţe, ca să scoatem apa... şi ce apă bună era...) şi în gară, deci, nu numai că mă jucam şi vedeam obraze "alese", dar şi învăţam seara... ca în acel

cartier nici stâlpi de electrificare nu erau... Revenind la cestiune, a fost un regal, o punere în scenă deschisă a la caragialesca şi caragialiana, aşa că ați deschis inteligent şi cu rafinament Anul Caragiale. Juriul a dat dovada de profesionalism şi rațiunea lui se justifică în calitatea premiaților... hai să zicem, poezia e cam aşa şi aşa... poate nici Eminescu nu ar fi luat premiu... pentru că la el primeaza poeticul nu psihicul, ideea poetică, nu emoția poetică... dar la epigrame... i s-a dat Cezarului... ce trebuia... nici o pată în soarele acestei jurizări. R&J devine un brand cultural pentru urbe, Bădicioiu & Victor ... o reuşită intelectual-antreprenorială de spectacol şi valoare... Excelsior! **Prof. Constantin Goga**, Feteşti

Transmisiunea emisiunii „Maraton de duminică" a fost o experiență nouă şi unică pentru mine. A fost o reala plăcere să văd cum se desfăşoară o astfel de emisiune. Am fost sincer uimită să văd că mai există şi astfel de emisiuni care, deşi pastrează o linie sobră, dar modern, reuşeste să crească numărul ascultatorilor. Sinceră să fiu, nu mă aşteptam să fiu atât de captivată de această emisiune, dar am descoperit că este una care merită toată atenția. Echipa, este una de excepție şi s-a asigurat că lucrurile o să meargă perfect, iar invitații se vor simti în largul lor pe parcursul transmisiei. Sunt încântată că am reuşit să fiu prezentă la un astfel de eveniment de la care am avut multe de învătat! **Cazan Georgiana Isabela**, preşedinta Consiliului Elevilor din **Liceul "Grigore Tocilescu"**

În opinia mea festivalul a reprezentat un moment foarte important pentru oraşul nostru, un prilej de a fi recunoscuți pe plan național şi de a primi în mijlocul nostru oameni importanți ai culturii române, ce ne-au făcut onoarea de a veni în oraşul nostru.
Cred că este o idee foarte bună, cea a festivalului pentru a descoperi şi încuraja tinerele talente ale țării noastre dar şi pentru a promova cultura. Sper că se va continua şi în anii ce vor urma.

Cergău Cristina, elevă la **Liceul „Grigore Tocilescu"**

Vreau să vă felicit pentru organizare şi să vă transmit multe salutări din Canada, Montreal şi din partea Asociatiei noastre **ASLRQ** (Asociația Scriitorilor de Limbă Română din Quebec).

Vicky Tarcău, Montreal

Ştiu că sunt de o sinceritate monstruoasă, dar scena cu trofeul este de departe devansată de discursul domnului Solomon Marcus (doamne, câtă simplitate în vorba şi în fapta unor titani!); vă pot mărturisi că, dacă nu aş fi ascultat acest discurs, nu cred că aş mai fi avut curajul să particip şi anul viitor - mi se părea că nu îmi etalez decât incompetența, din moment ce nu reuşesc să conving că am talent, poate că nu-l am!-, dar, acum, că l-am văzut şi apreciat, mi se pare o onoare să exist în acest context şi să spun, aşa cum spunea Domnia Sa, Solomon MARCUS, unei fetițe, că şi-a pierdut numele, considerând aceste mici dialoguri adevărate vitamine, ei bine, eu spun că mi l-am regăsit, că, trăind într-un mediu aşa cum îl ştim cu toții, aveam impresia că e ceva în neregulă cu mine. Aceasta confirmă apoftegma lui George Ranetti: „lume multă, oameni puțini!”. Şi aceşti oameni puțini şi înțelepți, generoşi cu ideile lor, simpli până la derută se numesc mizilişti!

Mulțumim pentru diplome şi cadouri; l-am revăzut cu plăcere pe dl. George Stanca, cel care mi-a înmânat premiul juriului la concursul „Vasile Voiculescu”, de la Buzău, din 2006, pentru un minuscul „op” avangardist, „Murmuzaccia”, rămas şi acum nepublicat, dar nu asta are importanță, nici faptul că am câştigat, ci toamna aceea fulminantă, aurie, vorba lui Sadoveanu, care s-a transformat în fibră; iată cum totul se intertextualizează!

Vă doresc să transformați Mizilul într-un autentic Stradford upon Avon, dacă nu cumva mai mult!

Prof. Calotă Rodica, Colegiul Național „Tudor Vladimirescu” Târgu Jiu